

ЛЮБЕН КАРАВЕЛОВ
ХУБАВА СИ, МОЯ ГОРО...

chitanka.info

Хубава си, моя горо,
миришеш на младост,
но вселяваш в сърцата ни
само скръб и жалост:

който веднъж те погледне,
той вечно жалее,
че не може под твоите
сенки да изтлее,

а комуто стане нужда
веч да те остави,
той не може, дорде е жив,
да те заборава.

Хубава си, моя горо,
миришеш на младост,
но вселяваш в сърцата ни
само скръб и жалост,

твоите буки и дъбове,
твоите шуми гъсти
и цветята, и водите,
агнетата тлъсти,

и божурът, и тревите,
и твойта прохлада,
всичко, казвам, понякогаш
като куршум пада

на сърцето, което е
всякогаш готово
да поплаче, кога види
в природата ново,

*кога види как пролетта
старостта изпраца
и под студът, и под снегът
живот се захваща.*

„Знание“, г. I, кн. 9, 15 май 1875

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.